

Dyslektický člověk, který má dobrou nebo průměrnou inteligenci, chápe odlišně jeho okolí a jeho pozornost povolí, pokud se setká se symboly jako jsou písmena nebo čísla, protože jinak sám sebe vnímá, než lidé nedyslektičtí. Tím má problémy, když se učí číst, psát nebo počítat.

Dr. Astrid Kopp-Duller

Každý může být rád, že má za přítele dyslektického člověka. Dyslektičtí lidé jsou velmi tvořiví, technicky velmi nadaní-můj computer nastavili správně právě dyslektické děti-a měli velkou trpělivost mi vše vysvětlit. Každý dyslektický člověk má velmi silně vyvinutý smysl pro spravedlnost. To pokládám v dnešní době za velmi důležité-já jsem velmi ráda, že jsou takoví lidé. Dyslektický člověk je věrný přítel na celý život.

Často je dyslexie zaměřována se slabostí u čtení a psaní s pravopisnými chybami. Ve skutečnosti je ale rozdíl především v pomoci.

Pokusme se tyto rozdíly rozpracovat.

Slabost ve čtení a psaní může mít psychické a fyzické důvody, rodinné důvody, vyučovací metody a menší nadání mohou být také jedním z důvodů. Oproti tomu je dyslexie dědičně podmíněná-vyskytne se tedy už při narození. Jak se tato náklonnost u každého vyvine závisí konečně na jeho okolí. Setká-li se dyslektický člověk s podmínkami, které odpovídají jeho požadavkům, tak se ve škole neobjeví nikdy těžší problémy. Rozpoznat včas dysl. je velmi důležité. Mnoho příznaků se objeví již v předškolním věku. Chodit po čtyřech je pro vývoj koordinace čtení a psaní velmi důležitá část. U velmi mnoho dyslektiků pozorujeme, že tato fáze byla vynechána nebo málo rozvinutá. Lezou často pozadu nebo do boku. Zde je třeba děti přesně pozorovat, jestli se ještě i jiné příznaky pro dysl. Dysl. je dědičná a proto je třeba i v tomto směru přesně pozorovat, jestli jeden z rodičů nebo v příbuzenstvu není dyslektik.

Když přijdou dysl. děti poprvé do školy a při čtení, psaní a počítání se objeví první problémy je třeba je ihned vyjasnit, aby se nestratil vzácný čas.

Více procvičování školních cvičení nepřináší podstatné zlepšení –ale velké zklamání-pro dítě a celou rodinu.

K tomu by ale nemuselo a nemělo dojít. Víme, že dysl. není nemoc, není to postižení a že dysl. děti nejsou líné, ale ani hloupé.

Já jsem dysl. trenérka a mnoho matek a dětí hledají nu mne pomoc.

S testem na computeru nebo i s jinými metodami-s hrami –hlavně u malých dětí které ještě neumí zacházet s computerem, můžeme velmi za krátkou dobu zjistit, které smysly u dítěte jsou jinak vyvinuté a musí se trénovat.

První část testování je věnována pozorovacím schopnostem.

Druhá část je věnována široké oblasti smyslovým výkonům- které jsou potřeba ke čtení, psaní a počítání. To jsou:

Optické rozlišování –je schopnost stejné a rozdílné poznat a rozdělit.

Optická paměť-je schopnost si viděné zapamatovat, uložit a v případě potřeby reprodukovat.

Optické zařazování –je schopnost optické dojmy pořádku zařadit.

Akustické rozlišování-ze slyšeného potřebná slova rozpoznat, nebo podobně znějící slova rozeznat.

Akustická paměť –slyšené si zapamatovat a při příležitosti si znovu vzpomenout.

Akustické zařazování-v jedné větě slyšet, které slovo bylo první .

Prostorová orientace –cit pro prostor a čas , odhadnout velikosti a míry.

Tělesné schéma-zpoznat vlastní tělo-rozpoznání v pravo a vlevo.

Po vyhodnocení testu se stanoví, které smyslové vnímání se musí trénovat.

Zde hovoříme o primární dyslexii.

Když se děti neustále přetěžují a když zůstanou nepochopené-budou mít tzn. nápadné chování-potom to je tzn. sekundární dyslexie, ale kterou s většími potížemi můžeme odstranit než dysl. primární. Proto je velmi důležité u prvních příznaků cíleně a rychle pomoci. Tyto děti potřebují rychle úspěchy. My přece nechceme žádné nemocné a zoufalé děti, které sobě nevěří.

Velmi důležitá je spolupráce rodičů, učitelů a dysl. trenérů, poněvadž jen třídní učitel nemůže být zodpovědný za pokroky těchto dětí.

Když se tento kruh spojí a dítě zjistí, že není s problémem samo –neobjeví se na chování dítěte změny.

Rady, jako-opakuj-cvič více, nebo to se jednou samo spraví-jsou na nesprávném místě. Zde chci také upozornit, že existují také velmi snaživí učitelé –ale když se mne učitel zeptá, jestli jsem se nespletla v povolání –prože dyslexie neexistuje-chci tomuto učiteli říci, aby svého povolání zanechal.

Důležité je také si vyjasnit –co je pravopisná a co je chyba ve vnímání? Dyslektické děti dělají většinou chyby ve vnímání tzn., že v době když píšou a čtou-tím že mají rozdělené smyslové vnímání, nevědí, že dělají chyby. Tyto chyby ve vnímání se vyskytují především u často používaných slov. Existuje řada těchto chyb:

Dělení slov-vynechávání písmen, přidávání písmen a pořadí písmen.

Záměna opticky rozdílných písmen.

Záměna sluchově rozdílných písmen.

Prodloužení a ostření.

Paměťové chyby (běžná slova nejsou správně napsána, stejná slova v textu jsou rozdílně napsána).

Kombinace písmen je nesprávná.

Prvotní problém dysl. dětí je-že nemůže dobře svoje myšlenky u čtení, psaní a počítání ovládat.

Řešením je –zvýšení pozornosti, ale i zlepšení smyslového vnímání cíleným cvičením. Ale také individuální trénink chyb, které se vyskytují u čtení, psaní a počítání.

Důležité je obrazné pochopení v zacházení s písmeny a čísly. Co může dysl. člověk hmatat nebo trojrozměrně vidět tak si to zapamatuje. Zde je také užitečné slova téhož kmene hned zpracovat. Když mám jedno slovo tak můžu tímto hned více slov zpracovat. Práci s plastelínou, pěnou na holení dělají děti s chutí a toto zpracovávání slov je velmi účinné. Velmi důležitá je také práce na počítači-dysl. děti mají velmi dobrý vztah k počítačům.

Tréninkový program musí být odpovídající pro každé dítě-proto je jednotlivý trénink důležitý.

Dyslektické děti potřebují velmi mnoho porozumění a času, potom se stejně jako jiné děti naučí číst, psát a počítat. Tyto děti nepatří do zvláštní školy!!!

Neustálá kontrola a pozorování je důležité.

Pokusme se společně vytvořit svět-kde mají dyslektičtí lidé pevné místo v naší společnosti-bez předsudků! Naslouchejme lépe dyslektickým lidem-poněvadž oni nám chtějí hodně říct-a my všichni se můžeme od nich učit.